

A FEHÉR VÁROSBAN

(Alain Tanner snittek)

a járványsárga nap órakorongja számlálja az időt,
szűk sikátorok vezetnek a halott szökőkútig,
üres teraszok tégelyében forróság égeti a redőnyöket,
az Omoniától indulnak a távolsági buszok,
kibomlott cipőfűzőjén kísértet-kutyát vonszol magával,
egy korty vízhez sem jutnak hajnalig, míg a pékség kinyit,
a horizont korlátja mögött kibomlik a vak sötétség,
hogy elnyelje a tenger ezt a kétségbeesett éjszakát,
amíg a forróság vitorlája kifeszül a láthatatlan égbolton,
várj itt hajódra, Aigeusz sziklaszirtje virradatkor még üres

a kócsagok a patak vonalát követik, nézi fehér
foltjukat a ködszürke erdőszegély ecsetvonásaiban,
mögé képzelettel mindazt, amiért már egy lépést sem tesz,
biztosabban kézzelfoghatóak képzeletében, bolyonghat ott,
mint Knósszosz labirintusában, újra láthatja a nyári utcák
téblábolását, ahogy a hőség ránehezedik a város vállaira,
a Nap felégeti a néptelen ligeteket, az áldozati füst utat
talál az égbe, hogy a megbocsátás szennyes vitorláiba
belekapjon a zátonyok rejtőzködő mélységébe zuhanó szél